

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 76/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **ST ENERGY s.r.o.**, Pri prachárni 20, Košice, zastúpenej **KRAL PARTNERS s.r.o.**, Kukučínova 7, Košice, proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. K2-27C/8/2023 z 29. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným uznesením mestského súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.
2. Ústavný súd hneď v úvode uvádza, že sťažovateľka k ústavnej sťažnosti nepripojila kópiu právoplatného uznesenia mestského súdu napadnutého ústavnou sťažnosťou tak, ako jej to ukladá § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Uvedený nedostatok v záujme procesnej ekonomie výnimočne vyriešil postupom podľa § 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde podaním žiadosti mestského súdu o zaslanie napadnutého uznesenia.
3. Z obsahu ústavnej sťažnosti, príloh k nej pripojených a obsahu vyžiadaného uznesenia mestského súdu vyplýva, že sťažovateľka podala proti uzneseniu mestského súdu č. k. K2-27C/8/2023-439 z 3. septembra 2025 vydaného vyšším súdnym úradníkom o uložení povinnosti zaplatiť na účet mestského súdu súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 2 255,50 eur sťažnosť spolu

so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorú odôvodnila svojimi nepriaznivými majetkovými pomermi.

4. Mestský súd žiadosti sťažovateľky nevyhovel, nepriznal jej oslobodenie od súdnych poplatkov a sťažnosť zamietol. Vychádzal pritom zo záveru, že tvrdenia vyplývajúce z predloženého daňového priznania za roky 2022 až 2024 o tom, že je v strate a že má finančné záväzky proti spriazneným osobám vo výške 519 064,87 eur, nijako nepreukázala a nedoručila ani účtovnú závierku spoločnosti na preukázanie uvedeného. Tiež uviedol, že riadne uhradila súdny poplatok za podanie žaloby (spolu 9 931 eur) a pravidelne uhrádza daň z nehnuteľnosti, ktorý je v približnej výške súdneho poplatku za odvolanie. S odkazom na rozhodnutia ústavného súdu (III. ÚS 289/2017, I. ÚS 295/2020) uzavrel, že tieto skutočnosti preukazujú, že súdny poplatok v stanovenej výške nie je pre sťažovateľku likvidačný, a teda nepreukázala neschopnosť zaplatenia súdneho poplatku za podané odvolanie.

II. Argumentácia sťažovateľky

5. V úvode ústavnej sťažnosti sťažovateľka vysvetľuje, že nemá finančné prostriedky na zaplatenie vyrubeného súdneho poplatku. Vlastní len nehnuteľnosť zapísané na [REDAKOVANÉ] v k. ú. Terasa a doterajšie súdne poplatky v iných konaniach s totožnými stranami a v totožnej veci riešila pôžičkami od spriaznených osôb – spoločníkov. Uvádza, že sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného mesta Košice za užívanie jej nehnuteľností bez právneho dôvodu, za ktoré sťažovateľke neplatí, naopak, sťažovateľka musí mestu Košice platiť každoročne platiť daň z nehnuteľnosti.

6. Sťažovateľka ďalej v rámci sťažnostnej argumentácie označila dôvody uznesenia mestského súdu za nezákonné a nesprávne, a tým porušujúce ňou označené práva podľa ústavy a dohovoru, a to najmä z nasledujúcich dôvodov:

- a) právna úprava v § 254 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) nevyžaduje kumulatívne splnenie podmienky, že nejde o svojvoľné alebo bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, a pokiaľ to súd v dôvodoch rozhodnutia uvádza, zrejme len odpisuje dôvody zo starších už neaktuálnych rozhodnutí. Sťažovateľka uznáva, že aj toto je potrebné skúmať, ale na základe iných ustanovení Civilného sporového poriadku. Aj napriek uvedenému splnenie tejto podmienky preukázala, a to s poukazom na aktuálne rozhodnutia ústavného súdu v súvislosti s uplatňovanou odplatou za zákonné zriadenie vecného bremena k nehnuteľnostiam sťažovateľky – verejná zeleň;
- b) záver mestského súdu obsiahnutý v bode 19 napadnutého uznesenia podľa názoru sťažovateľky neobstojí, keďže dostatočne preukázala dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkoch predloženými listinnými dôkazmi;
- c) za svojvoľný považuje záver súdu o tom, že súdny poplatok v určenej výške nie je pre sťažovateľku likvidačný a že nepreukázala neschopnosť zaplatenia tejto sumy. Dôkazom toho, že sťažovateľka nemá na zaplatenie súdneho poplatku, je uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. E8128911625 z 24. novembra 2025 vymáhajúce zaplatenie súdneho poplatku;
- d) súd sa v napadnutom uznesení nevysporiadal s predloženým uznesením mestského súdu z 10. septembra 2025 vydaným v konaní sp. zn. K2-37C/13/2019 v totožnej veci totožných strán sporu, ktorým oslobodenie od súdneho poplatku sťažovateľke priznal.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Predmetom konania o ústavnej sťažnosti je preskúmanie opodstatnenosti sťažnostnej argumentácie, ktorou sťažovateľka namieta arbitránosť a nedostatočné odôvodnenie záverov vyplývajúcich z uznesenia mestského súdu s následkom zamedzenia prístupu k súdu.

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľke je známa judikatúra ústavného súdu o výnimočnosti ústavnoprávneho prieskumu vo vzťahu k rozhodnutiam všeobecných súdov o poplatkovej povinnosti. K tomu je vhodné dodať, že sa tak udeje za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu o neoslobodení od povinnosti zaplatiť súdny poplatok došlo vzhľadom na výšku súdneho poplatku posudzovanú v rámci konkrétnych okolností prípadu a ekonomických (finančných) možností sťažovateľa zaplatiť tento súdny poplatok a vzhľadom na fázu konania pred všeobecným súdom k obmedzeniu samotnej podstaty práva sťažovateľa na súdnu ochranu (porovnaj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Jedamski a Jedamska proti Poľsku z 26. 7. 2005, body 60 a 66). Príčinou uvedeného stavu býva najčastejšie úplná rezignácia všeobecného súdu na vyvažovanie verejného a súkromného záujmu, prípadne nedôsledné vyvažovanie (opomenutie podstatnej „premennej“ pri vyvažovaní).

9. To však nebol prípad sťažovateľky. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia ústavný súd konštatuje, že mestský súd pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľky na oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie interpretoval a uplatnil § 254 ods. 1 CSP spôsobom, ktorý je ústavne konformný a nearbitrárny.

10. Z obsahu relevantnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia možno vyvodiť, že mestský súd svoju argumentáciu o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku vystaval na dvoch základných dôvodoch. Tým prvým je nevyhovenie návrhu sťažovateľky z dôvodu nepreukázania objektívnej nemajetnosti, teda neunesenia dôkazného bremena, čo sa týka preukázania deklarovaných nepriaznivých majetkových pomerov, ktoré súd odôvodnil najmä s poukazom na nepredloženie účtovnej závierky spoločnosti. Naopak, podľa zistení mestského súdu sťažovateľka riadne uhradila súdny poplatok za žalobu a pravidelne uhradza daň z nehnuteľností. Druhý, na to nadväzujúci dôvod priamo súvisí s výškou súdneho poplatku rezultujúci do záveru súdu, že tento nie je vzhľadom na uvedené skutočnosti pre sťažovateľku likvidačný. Z tohto vyplýva, že súd pri rozhodovaní nevychádzal z hypotetickej úvahy o možnosti zaplataenia súdneho poplatku za odvolanie, ale vychádzal z údajov takej kvality, aké mu sťažovateľka v konaní predložila a ktoré boli súdu známe z jeho vlastnej rozhodovacej činnosti.

11. Sťažovateľka taktiež argumentuje iným rozhodnutím mestského súdu (č. k. K2-37C/13/2019-978 z 10. septembra 2025), ktorý v obdobnom konaní rozhodol o oslobodení od platenia súdneho poplatku. Ústavný súd sa s týmto priloženým rozhodnutím oboznámil a pritom zistil výrazne odlišnú okolnosť v inak podobných okolnostiach, ktorou je práve výška určeného súdneho poplatku za dovolanie (25 000 eur), až jedenásťnásobne vyššia než výška súdneho poplatku za odvolanie (2 255,50) v posudzovanom prípade. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že mestský súd v tu prejednávanej veci skúmal majetkové pomery sťažovateľky v korelácii k výške súdneho poplatku (bod 21 napadnutého uznesenia).

12. Vzhľadom na to, že ústavný súd nezistil relevantnú ústavnoprávnu súvislosť medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, jej práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (v nadväznosti na to aj jej práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy) a napadnutým uznesením mestského súdu, ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

13. V záujme úplnosti ústavný súd dodáva, že v súvislosti s podaním sťažovateľky identifikoval dva nedostatky zákonom predpísaných náležitostí. Tým prvým, už skôr zmieneným nedostatkom je to, že sťažovateľka k ústavnej sťažnosti nepripojila kópiu právoplatného rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Pripojenie kópie právoplatného rozhodnutia je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti vyžadovanou zákonom. Druhý nedostatok sa týka aj nepredloženia osvedčovacej doložky zaručenej konverzie z listinnej podoby plnomocenstva do jeho elektronickej podoby. Ústavný súd sťažovateľku na odstránenie nedostatkov podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde nevyzýval, najmä aj s ohľadom na to, že ústavnú sťažnosť by ústavný súd musel odmietnuť aj v prípade, ak by vytýkané nedostatky neobsahovala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu